

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa G. M.

przeciwko M. M. i B. M.

o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 kwietnia 2025 r.,

na skutek wniosku pozwanego o wyłączenie sądu, przekazanego przez Sąd
Rejonowy w Piasecznie postanowieniem z dnia 3 września 2024 r., I C 1148/23

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 kwietnia 2024 r. pozwany M. M. zażądał wyłączenia sędziego X.
Y. od rozpoznania sprawy o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu
mieszkalnego, a także o „wyłączenie sądu”. Sąd Rejonowy w Piasecznie
postanowieniem z 29 kwietnia 2024 r., I C 1148/23 oddalił wniosek o wyłączenie
sędziego, a postanowieniem z 3 września 2024 r., I C 1148/23 przekazał wniosek o
„wyłączenie sądu” do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, że strona nie może skutecznie
domagać się wyłączenia sądu, a jedynie wnioskować o wyłączenie od orzekania

sędziego i to tylko sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy, z powołaniem się na przesłanki, o których mowa w art. 48 k.p.c. i art. 49 k.p.c. Także nowy art. 48¹ Kodeksu postępowania cywilnego nie zmienia tego stanu rzeczy, skoro dopuszcza tylko wyjątkowo wyznaczenie innego sądu do rozpoznania sprawy przez sąd przełożony w przypadku wyłączenia sędziego na podstawie art. 48 § 1 pkt 1-4 Kodeksu postępowania cywilnego.

Z akt sprawy wynika, że Sąd Rejonowy w Piasecznie oddalił wniosek o wyłączenie sędziego.

Także analiza wniosku pozwanego wskazuje na jego konstrukcyjne braki.

W tym stanie rzecz Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

[kf]

[r.g.]